

Sonderjylland

Misst sine tre ældste Sønner. Bygmester Nielsen i Sillerup har i følge "Dannevirke" fristet den tunge Skæbne at miste sine tre ældste Sønner i krigen. De læs alle tre inde som aktive Soldater, da krigen udbredt. De to ældste havde nemlig fået udskriftelse for at kunne besejle tekniske Skoler.

Den ældste var Maskinenør og 26 år gammel. Han aftenste fulgte Barnepligt om Bord paa "Nürnberg". Med dette Skib fandt han Døden, da det gik under ved Sølandeserne.

Den næstældste Broder saa som Soldat i Thorn. Han faldt den 20. Septbr. 1915 i Rusland.

Den tredie har været savnet siden den 8. September 1914. Ærte senere har Farrelene gennem Røde Kors haft Etterretning om at han er død i fransk Fængselstab. I al den Tid har man ikke hørt noget fra ham selv.

Nu er der kom en Søn tilbage. Han er 18 år gl. og taget til Soldat.

Tid Tjenesteiver paa den forkerte Side. Boelsmand Niels Andersen, B. Bedst Mark, var i Fl. "Ribe Stift", forleden i Aerd med at rense Græster i Maabgaard's Mose, som ligger mindst 400 Aar Nord for Græsten. Sam kom der pludsig en ny Soldat over til ham og forlangte Pas. Da Niels Andersen af gode Grunde ikke kunne efterkomme denne Opfordring, truede Soldaten ham med at føre ham til Helsingør. Andersen gjorde ham nu opmærksom paa, at han var da også i Grund, og at Soldaten intet havde at klage her.

Omfider indsaa Tjeneren sin Fejltagelse og fortalte ham skjundt over paa sit eget Omraade.

De faldne Nordslesvigere. "Aer. Dabl." af 8. Febr. meddeler: "Siden sidste Mødelelse om det samlede Antal døde, har der funnet opagne 36 Nordslesvigere, som enten er faldne eller døde i Fælten af Sygdom. De sidtes Tal er nu ved Wintertid ret stort, denne Gang 6. De døde er: Peter Mathiesen Pors fra Oremø, Herman Stenstrup fra Vojens i Føgerup Sogn.

Peter Krømer fra Øster Lindet, Mathias Hansen og Johan Lindberg fra Nødding, Jens Skjoldager Saarde fra Høllekoo i Tørlund, Niels Hansen fra Bevast, Hans Simon Jensen fra Galsted i Hørskov, Weinert Sørensen fra Øster i Daler, Lorenz Toft fra Emmerlen, Hans Jørgensen fra Lohede i Nørre Løgum, Lorenz Lorenzen fra Brembsø i Ubjerg, Lorenz Lorenzen fra Tøffing fra Høllup, Andreas Schmidt fra Jonvad i Burkøl, Fritz Hamann fra Tinglen, Oluf Møller fra Åbenraa, Peter Toft fra Øst Kirkby, Hans Hansen fra Høstrupsø i Ejsted, Claus Nissen fra Tumbø i Fjelsted, Asmus Spang fra Minneses, Ditlev Christiansen fra Holbøl, Otto Ernst og Peter Hansen fra Sønderborg, Hans Hansen fra Øphol, Peter Nissen fra Stenderup i Nybøl, Chr. Berche fra Broager, Johan Hansen fra Egernfjord, Eduard Duus fra Guderup i Egen, Claus Hellebo fra Lundin i Hønsejerg, Hans Nielsen fra Nordborg, Herman Kroll fra Augustenborg i Nordborg Landsgaard, Chr. Jørgemann fra Sofi i Bov, Karl Fedders fra Vordingup i Øversø og Nikolai Blüthert fra Jarplund Mark, sammen Sted; den sidste trods et twistende Ravn, af god dansk Famille. Til de døde kommer Karl Schmidt fra et af de tre Stenderup i Høderup Amt og Sværemand Hans Andresen, der dræbne sammen med fem Landsformænd, da han i forrige Storm skulde fattede dem over Marskund.

Raar det samlede Antal funnet med 35, er det, jordi Jes Nielsen fra Fjelsted Mark, som troedes ham nu opmærksom paa, at han var da også i Grund, og at Soldaten intet havde at klage her. Omfider indsaas Tjeneren sin Fejltagelse og fortalte ham skjundt over paa sit eget Omraade.

Bidunderlig Nedning. Af et brev fra en dansk Sonderjyde i fransk Krigsfængselstab til hans Forældre, meddeler "Ald. Avis":

Et Guds Under er det, at jeg er sluppen levende, uskadt og fund gennem det hele. I de sidste 12 Dage, inden jeg blev taget til Fængsele, bleo vi bombarderet næsten uafbrudt Dag og Nat med både små og store Kanoner, saa Skytegravene var helt sammenstukte,

og mange Soldater var levende begravede i deres Jordholiger. I denne usædige Fortælling kom Transfærmændene som vore Redningsmand og tog os til Fængsel. En Dømmende Hjerte staa dobbelt frit, naar Arsmusklen sligt fortæller.

Den danske Konge erfor hin Daad, Soldaten han flues lod falde, og glad til Mode med kongelig Gunst,

han talede højt for dem alle:

"Dit Hjerte, min Søn, er adelig født; til at adles det ikke trænger. Kun for at binde dig mere fast, Guldkæden om dig jeg henger.

Og til Grindring, at nys din Hu for Medvyn og Højmod stod aaben, da bare herefter ødeligt Stjold med en halvuld Glæde til Vaaben!"

Saa lyder Saget. I Helsingør By

Soldatens Aftom mon være og holder den simple, trofastebænd, deres Stamfæder, højt i Hære.

Indsendt af Julia Jensen, Albert Lea, Minn.

De faldne Sonderjyder.

Soldaterudskrivningen derude.

Tallet paa danske Sonderjyder, der er faldne i strigen, opgøres i "Aar." til 2186, og der indsløver daglig nye Sørgebudsstøber.

I Nordborg Sogn, der teller i alt 2340 Menneker, er der indsløvet 300 unge og alde Mand. Dette stemmer med, hvad et nord-slesvigst Blad opgiver, at Tallet af indsløde Sonderjyder er 24—25,000.

Den hele danske Troppesvær i Slaget ved Fjeld var 37,000 Mand. At nu Rub og Stub indtil de 45 Aar var tager med, viser allerede det, at en Mand med Gunnibyen er udslævet. Nu kan der løbes i Næviggående Højer en Rotitis som denne: Peter Hansen, der i Forsommeren blev saaret i det ene Ben, som siden måtte amputeres, er hjemme "paa Orlov". Paa Orlov, det vil sige, han stal med igen. Man kan tanke sig, at den yngste Negering foretraffer indenfor den Aldersgrænse, som Loven foreskriver, at faldt Mand af Huse ud, fremfor hos Rigsdagen at lige Tildælt til at udsløse Folk over de 45. Det vilde i Østjylland selv vække Forhærdelse og sovelle Tildilen til en endelig Sejr, og det vilde være en Triumf for Østjyllands Fjender.

Bogærtigt satte han Hæstens Hals til Munden — løbet tilbage — da trængte med et hals Drenen i Ben og en vundehul Klage.

Han saa til Siden. En yngl Drægon,

stryk hen i Sandet, han skued. Venet var yndelig skudt ham fra ved at se det Soldaten grued!

Giv mig en Drif at løsсе min Tæst!

Jeg vaandede sig den arme.

"Tag," raaede Soldaten, "tag det alt!"

Hør moa jo en Sten sig forbarme.

Dg han bøjede sig til den saarede ned,

og holdt ham Hæsten for Mundens Drif, Kammerat, det er vel dig undt,

hvor gaar det, smærter dig Bunden?"

Din Staffel! du trakke fun tungt dit Vejr,

kom, lad mig løsne din Trøje!

Men Svenskeren stirrer paa ham saa stift

med et omt, et hængerrigt Øje.

Dg da han ser sin Fjende saa nær,

da betager ham Hæd og Smerte,

og han grüber Pistolen og tryffer løs

mod Soldatens medlidende Hjerte.

Men Forhynet ynkedes mildt over ham,

der ynkies ved andres Kviide

og Sonderjyden stod holden og hel,

thi Anglen gled om ved hans Side.

Den arlige Sven forbliiset for op:

"Den Falstring! du vil mig forrosse?"

Men da han nu mærke, han var i Besold,

saa greb han efter sin Blæste.

Og han stillede sig rolig hen paa sin Post

og læned sig op til Hesten

saam saa Blæsten til Hælviten ud og rakte Svenskeren Nesten.

Han bøjede sig atter og lo saa smaa:

"Det skal være din Straf, at vi dele.

Hørde du holdt dig i Skindet smukt,

funde du havde drukket det hele."

Det var den Havn, han nøjes med,

efter hvad Saget os melder.

En Dømmende Hjerte staar dobbelt frit,

når Arsmusklen sligt fortæller.

Den danske Konge erfor hin Daad,

Soldaten han flues lod falde,

og glad til Mode med kongelig Gunst,

han talede højt for dem alle:

"Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger.

Kun for at binde dig mere fast,

Guldkæden om dig jeg henger.

Dit Hjerte, min Søn, er adelig født;

til at adles det ikke trænger